

Barcelona 24 de novembre de 1983

Benvolgut Moncada:

Vas bé, pots continuar amb confiança... El teu darrer conte ("Preludi de traspàs") és tan bo com el millor dels teus. Estic convençut que el recull, quan aparegui, farà forrolla. Se'n parlarà.

Com que tu m'had demanat a vegades que et faci observacions, em permetré d'assenyalar-te menudeses perquè, si vols, les tinguis en compte. No és sequen, sinó assequen. No és acodeixen, sinó acudeixen. I sol (quan es tracta del terra), és sòl. Hi ha algun accent, d'ací d'allà, posat al revés, però em consta per dolorosa experiència pròpia, que això és sovint per culpa d'accidents mecano-gràfics. Almenys, a mi m'ha servit d'excusa davant del corrector.

Ja ho veus: ni valdria la pena de parlar-ne. Ets a frec d'aquella perfecció que trobem tan odiosa, però que tots provem d'assolir. Tu la tens a un tret de ballesta.

Amb l'abraçada permanent entre tu i jo, afegeixo la meva cordial felicitació a les que ja tens en cartera

Pere Caldent

P.D.- Sobretot, no perdís de vista el "Victor Català!"